Göttweig, 2. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36549
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

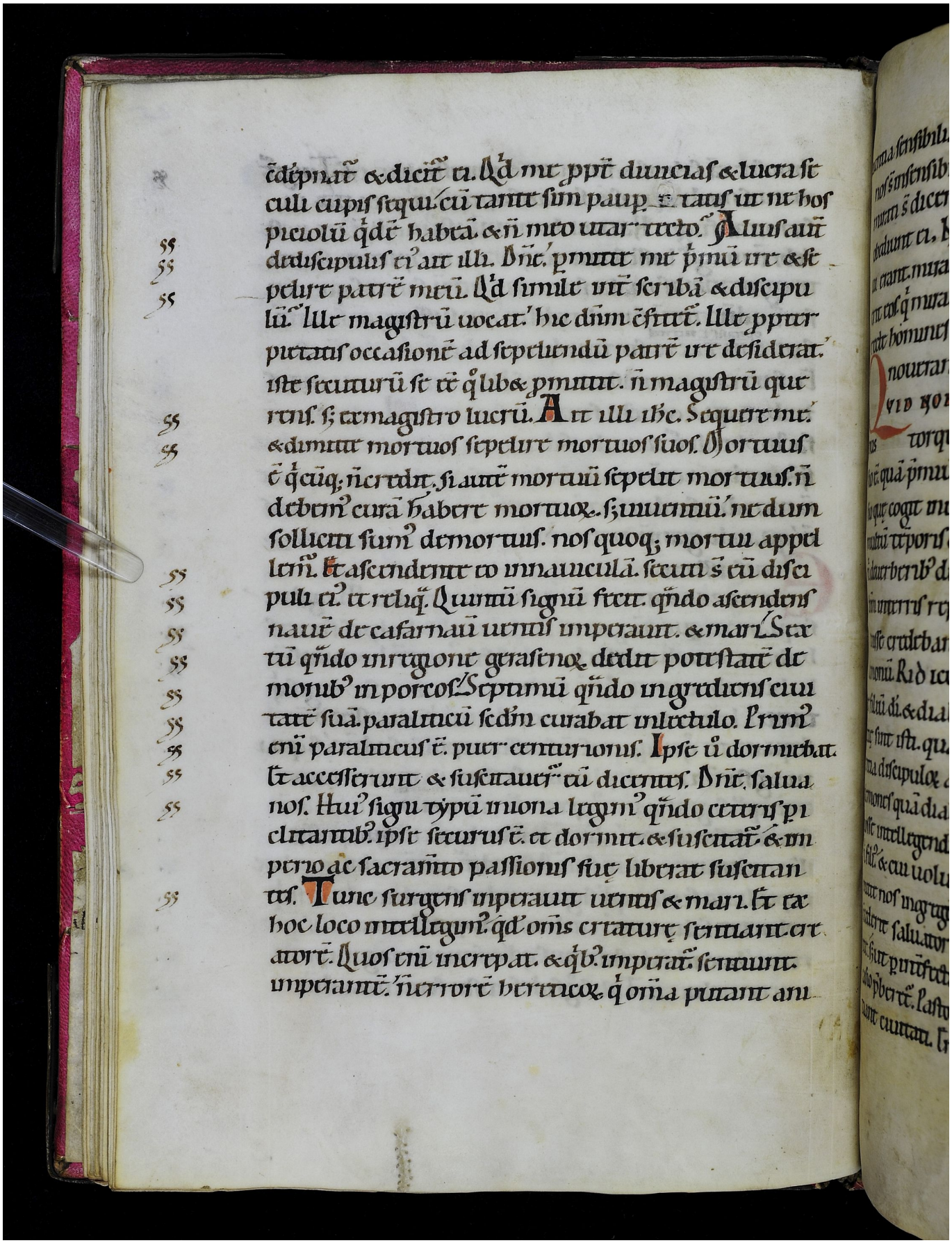

cdipnat & dicit ei. Qd me ppt diuicias & lucra st
culi cupis sequi cu tanta sim paup & tatis ut ne hos
picolu qd habeā & ñ meo utar tecto. Alius aut
de discipulis ei ait illi. Dñe. pmitte me primu ire & se
pelire patre meu. Qd simile uni scribā & discipu
lu. Ille magistru uocat. hic dnm ēfitet. Ille ppter
pietatis occasione ad sepeliendu patre ire desiderat.
iste securu se te qlib & pmittit. ñ magistru que
rens. s; ta magistro lucru. Ait illi ihc. Sequere me.
& dimitte mortuos sepelire mortuos suos. Mortuus
ē qcuq; ñ credit. si aut mortuu sepelit mortuus. ñ
debem cura habere mortuoꝝ. s; uiuentu. ne dum
sollicitu sum demortuis. nos quoq; mortu appel
lem. Et ascendente eo in nauicula. secuti s eu disci
puli ei. et ecce. Quantu signu fecit. qndo ascendens
naue de casarea uentis imperauit. & mari. Sed
eu qndo in regione gerasenoꝝ dedit potestate de
monib in porcos. Septimu qndo ingrediens ciui
tate sua. paralitico sedēn curabat in lectulo. Primu
eu paralitcus ē. puer centurionis. Ipse u dormiebat.
et accesserunt & suscitauerē eu dicentes. Dñe. salua
nos. Hui signi typu in uona legim qndo ceteris pi
ciscantib ipse securus ē. et dormit. & suscitat & im
pero ac sacramto passionis suę liberat suscitan
tes. Tunc surgens imperauit uentis & mari. Et ta
hoc loco intelligun qd oms credentes sentiant et
amant. Quos eu increpat. & qb imperat. sentiunt
imperantē. ñ ceteros hereticoꝝ qoma putant an